

Dietari poètic

MIREIA LLEÓ I BERTRAN

Amb el llibre *Per què ploren tant, les pedres?*, Joana Ramos ens ofereix un viatge interior pels avatars de la vida en el transcurs d'un any. Aquest és el cinquè llibre de poemes de l'autora, que escriu tant en català com en castellà i que conrea, a més a més de la poesia, el teatre, la novel·la i els contes infantils.

Es tracta d'un poemari en forma de dietari on Ramos demostra un domini gairebé absolut del vers lliure amb composicions més aviat breus i on trobem la petjada de la vida viscuda i de la vida pensada, amb moments per al desamor, el desencís, el silenci, la incomunicació i el retrobament amb la vitalitat i l'amor, tot fent les paus amb l'entorn i amb els obstacles. Hi ha un retrobament amb el sentit profund de la vida en comú, d'una voluntat de recomençar i de compartir els aspectes més senzills i quotidians que, en definitiva, són els que configuren una existència. Es tracta d'un vers valent, concís.

Joana Ramos escriu els seus versos com si es tractés de dards que encerten plenament el centre de la diana. Són sagetes concises, punyents i moltes vegades feridores. La natura, l'amor i els clarobscur de la vida són els elements aglutinadors d'aquest llibre. El pas de les setmanes i els mesos endreça el que en un principi era proper a un caos emocional i d'incomunicació.

El 26 d'octubre va escriure: «Per viure. Per amor. / Sincera i simplement. / La llenya estava xopa / perquè algú havia deixat / que el ploviscol l'anés calant... / I, nus i balbs, ens vèiem / obligats, per escalfar-nos, / a recollir cartrons, diaris, / caixes... Tot / el que anéssim trobant / entre l'asfalt i les cunetes. / Per viure, per amor [...]».

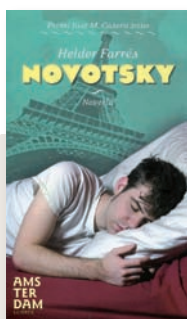
I el 2 de novembre: «[...] Escolto el meu silenci / d'aigua bruta al fons del teu silenci: / Hi sento el teu silenci dins del meu. / I el teu silenci a dins / del meu silenci / sona a plàncton, sona a cosa diminuta / que es belluga, a fina arrel [...]».

JOANA RAMOS **Per què ploren tant, les pedres?**

Pròleg de Jordi Fornós.
Edicions El Llop Ferotge.
Girona, 2010. 72 pàgines.

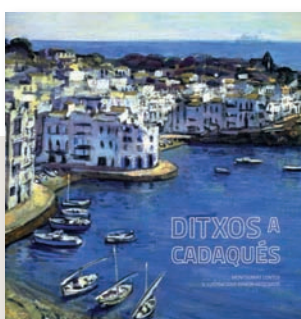
L'autora parla de quotidianitat, «una subtil sanefa de quotidianitat», que, al meu entendre, és fins i tot massa concreta.

HELDER FARRÉS **Novotsky**

Amsterdam Llibres.
Barcelona, 2010.
141 pàgines.

L'opera prima que va merèixer el premi Just Casero 2010, convocat per la Llibreria 22, està protagonitzada per un jove obsessiu, fràgil i metòdic que investiga la misteriosa figura del seu avi matern, mort d'accident en circumstàncies estranyes.

MONTSERRAT CONTOS I RAMON MOSCARDÓ **Ditxos a Cadaqués**

Bar Boia. Cadaqués, 2010.
93 pàgines.

Una selecció de dites en cadaquesenc relacionades amb la pesca, el mar o el temps atmosfèric que l'autora ha recopilat al llarg dels anys. Il·lustrades per Ramon Moscardó. «Vent porta a port i vent porta a la mort», diu un dels *ditxos*.

JOSEP VALLS **Josep Pla oral**

A Contra Vent.
Barcelona, 2011.
136 pàgines.

Josep Valls ha seleccionat en aquest llibre 183 visions sobre la vida, la gent, ell mateix, la literatura, l'art, el menjar, el país, el viatge, la religió i la política que l'escriptor de Palafrugell li va confiar al llarg dels nou últims anys de la seva vida en les converses que hi va tenir.